

עירובין

פרק ב'

א	ע	ל	א	פ	ל	א	ע
ב	כ	ר	ר	ר	ר	ר	ג
א	ש	ג	כ	כ	ע	ע	א
ד	ו	ט	ט	ט	ג	ג	ע
ו	ו	ש	ו	כ	ש	ש	ש
ב	ד	ר	מ	ר	י	א	ש
א	א	ק	ו	מ	א	א	ג
ג	ו	י	ו	ו	ו	ו	ו
ה	מ	ל	ל	ו	ש	פ	ה
ר	ו	ב	ו	מ	ל	ל	ר
כ	ש	ו	ש	ב	ב	ב	כ
ג	ר	י	א	ע	ב	ס	א
ל	ל	א	ב	ס	א	ל	ו
א	א	ה	ד	א	ס	א	ח
א	ב	ח	ח	כ	א	ב	ע
כ	מ	ו	ו	ל	כ	ש	ו
ו	ש	ב	ב	ב	ב	ב	ו
ז	ר	י	א	א	ה	ד	ק
מ	ו	ו	ו	ו	ו	ו	א
א	צ	צ	צ	צ	צ	צ	א
א	א	ב	ב	ו	ה	ו	ה
ע	ל	פ	א	ל	ב	ע	ל
מ	ג	ע	ט	ט	ט	ע	מ
ר	ר	ב	ב	א	א	ע	ר
פ	א	ל	ה	ב	ו	ע	פ
ח	ק	ע	ט	ט	ט	ע	ח

עירובין

פרק ב'

א עושין פסין לביראות ארבעה דיוידין גראין כשמונה – דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר: שמונה גראין כשנים עשר – ארבעה דיוידין וארבעה פשוטין. גביהם עשרה טפחים, ורחבו שש, ובעינן כל שהוא. וביניהם מלא שמי רבקות של שלוש שלח בקר – דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: של ארבע אربع. קשריות ולא מופרות, אחת בכונסת ואחת יוצאת.

ב מופר להקריב לבאר, ובלבך שתהא פרה ראשיה ורובה בפנים ושותה. מופר להרחק כל שהוא, ובלבך שירבה בפסין.

ג רבי יהודה אומר: עד בית סאמים. אמרו לו: לא אמרו בית סאמים אלא לגינה ולקרוף, אבל אם קינה דיר או סחר, או חצר או מוקצה, אפילו בית חמשת כוונות, אפילו בית עשרה כורין, מופר. ומופר להרחק כל שהוא, ובלבך שירבה בפסין.

ד רבי יהודה אומר: אם היתה דרך הרבנים מפסקתו, יסלקנה לאצדין, וחכמים אומרים אינו צריך.

אחד בור הרבנים ובאר הרבנים וברא היחיד עושין להן פסין, אבל לבור היחיד עושין לו מחייבת גבוה עשרה טפחים – דברי רבי עקיבא. רבי יהודה בן בבא אומר: אין עושין פסין אלא לבאר הרבנים בלבד, ולשאר עושין חמורה גבוה עשרה טפחים.

עירובין
פרק ב'

(ה) ועָזַר אֶמְרָר רַבִּי יְהוּדָה בָּנוּ בְּבָא: הַגִּנְתָּה וְהַקְרֵב שֶׁהָן שְׁבָעִים אֲמָה וְשִׁירִים עַל שְׁבָעִים אֲמָה וְשִׁירִים, מַוקְפָּת גָּדָר גְּבוֹהָ עֲשָׂרָה טֶפְחִים, מַטְלָטָלִין בַּתּוֹכָה, וּבְלִבְדֵּךְ שִׁיחָה בָּה שְׁוֹמִירָה אוֹ בֵּית דִירָה, אוֹ שִׁיחָה סְמוֹכָה לְעִיר.

רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר: אֲפִילוּ אֵין בָּה אֶלְאָ בָּור וְשִׁיחָה וּמַעֲרָה, מַטְלָטָלִין בַּתּוֹכָה.

רַבִּי עֲקִיבָּא אֹמֵר: אֲפִילוּ אֵין בָּה אַחַת מִכְלָל אֶלְאָ, מַטְלָטָלִין בַּתּוֹכָה, וּבְלִבְדֵּךְ שִׁיחָה בָּה שְׁבָעִים אֲמָה וְשִׁירִים עַל שְׁבָעִים אֲמָה וְשִׁירִים.

רַבִּי אַלְיעָזֶר אֹמֵר: אִם קִינָה אַרְכָּה יִתְרַעַל רְחַבָּה אֲפִילוּ אֲמָה אַחַת, אֵין מַטְלָטָלִין בַּתּוֹכָה. רַבִּי יוֹסֵי אֹמֵר: אֲפִילוּ אַרְכָּה פֵּי שְׁנִים בְּרַחְבָּה, מַטְלָטָלִין בַּתּוֹכָה.

(ו) אָמַר רַבִּי אַלְיעָזֶר: שְׁמַעְתִּי מִרְבֵּי אַלְיעָזֶר אֲפִילוּ הִיא בַּבֵּית כּוֹר. וּכְנָהָר שְׁמַעְתִּי מִמְּנוּ שְׁאָנוֹשִׁי חָצֵר שְׁשָׁבָח אַחַד מִקְּן וְלֹא עֲרָב, בֵּיתוֹ אֲסֹור מַלְהָכִינִיס וְלֹהּוֹצִיא לֹו, אֲבָל לְהָם מוֹתָר. וּכְנָהָר שְׁמַעְתִּי מִמְּנוּ שְׁיוֹצָאִין בְּעַקְרָבִנִים בְּפִסְתָּה. וְחַנְרָתִי עַל כָּל פְּלָמִידִיו וּבְקַשְׁתִּי לִי חָבֵר, וְלֹא מַצְאָתִי.

